

**Significant change in the surgical treatment of distal radius fractures
– a nationwide study between 1998 and 2008 in Finland**

Ville Mattila¹, Tuomas Huttunen¹, Petri Sillanpää¹, Seppo Niemi², Harri Pihlajamäki³, Pekka Kannus²

J Trauma 2011;71:939–43

DUODECIM-
TEEMA 2010–12

Kliininen tutkimus

Värttinäluun distaalipään murtumien levytykset lisääntyneet – missä näyttö?

Murtumaimplanttien kehitys on tuonut markkinoille lukkolevyt, joilla on alettu hoitaa entistä enemmän myös distaalisia värttinäluun murtumia. Koska värttinäluun murtuma on kolmanneksi yleisin osteoporoottinen murtumatyyppi, hoitokäytännöissä tapahtuvilla muutoksilla on myös kansanterveydellistä ja -taloudellista merkitystä. Värttinäluun murtumien leikkaushoitoa on selvitetty muutamassa laadukkaassa satunnaistetussa tutkimuksessa, mutta yhtäkään leikkausmenetelmää ei ole toistaiseksi osoitettu toista paremmaksi.

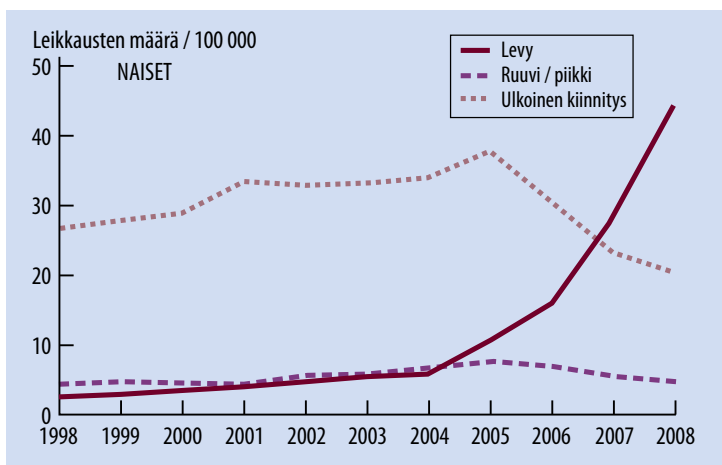
Tutkimuksessa selvitettiin, minkälaisia muutoksia Suomessa on tapahtunut distaalisen värttinäluun murtuman leikkaushoidossa analysoimalla hoitoilmoitusrekisterin (HILMO) tietojen perusteella kaikki Suomessa leikkaamalla hoidetut distaaliset värttinäluun murtumat vuosina 1998–2008. Seuranta-aikana Suomessa leikattiin kaikkiaan 14 514 distaalista värttinäluun murtumaa.

Leikkaustoimenpiteenä oli joko ulkoinen kiinnitys (ns. eksterni fiksaatio), ihon läpi tehtävä piikitys tai lukkolevytyt.

Tulokset osoittivat, että vuoden 2003 jälkeen Suomessa on siirrytty avoimeen lukkolevyleikkaukseen muiden leikkaustapojen kustannuksella: lukkolevyjen tultua markkinoille on piikityksien ja ulkoisten kiinnityksien määrä romahtanut (KUVA). Tämä muutos on ollut erityisen silmiinpistävä yli 70-vuotiaiden naisten ryhmässä. Kokonaisuudessaan lulkoruuvilevytysten määrä Suomessa kasvoi miehillä 5,3:sta 16,9:ään ja naisilla 5,8:sta 44,1:een 100 000:ta henkilövuotta kohden vuosien 2004 ja 2008 välillä.

Kuten monien muidenkin osteoporoottisten murtumatyyppien, myös distaalisten värttinäluun murtumien määrä on lisääntynyt viime vuosikymmeninä, ja todennäköisesti tällaiset murtumat lisääntyvät edelleen väestön ikäntymässä. Koska distaalinen värttinäluun murtuma on yksi sairaanhoitojärjestelmäämme eniten kuormittavista murtumatyypeistä,

sen hoitokäytännöissä tapahtuvista muutoksista tulisi keskustella kriittisesti, etenkin kun tieteellinen näyttö parhaasta hoitotavasta on puutteellista. ■

KUVA. Leikkauksella hoidetut naisten distaaliset värttinäluun murtumat vuosina 1998–2008.

¹Tays, ortopedian ja traumatologian vastuualue; ²UKK-instituutti; ³Sotilaslääketieteen keskus